

УДК 070:004.738.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-5\(47\)-1398-1409](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-5(47)-1398-1409)

Момот Неля Миколаївна кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри журналістики, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-1054-4517>

Вакулич Володимир Михайлович доктор політичних наук, доцент, професор кафедри журналістики, заслужений журналіст України, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, <https://orcid.org/0009-0005-1237-3335>

НОВІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ФОРМУВАННЯ ТА РЕДАГУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО ТЕКСТУ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ

Анотація. У статті досліджено сучасні підходи до формування та редагування журналістського тексту в умовах цифрової трансформації медіасередовища. Проаналізовано вплив розвитку Інтернету, соціальних мереж, онлайн-платформ та мультимедійних технологій на структуру, зміст і функціонування сучасного журналістського тексту. Встановлено, що цифровізація медіасфери суттєво змінила традиційні принципи журналістської комунікації, перетворивши журналістський текст із завершеної статичної конструкції на динамічний елемент мережевої взаємодії, що функціонує в умовах постійного оновлення контенту та інтерактивного спілкування з аудиторією. У дослідженні охарактеризовано основні тенденції розвитку сучасного медіатексту, серед яких особливого значення набувають мультимедійність, інтерактивність, персоналізація контенту та посилення авторської присутності у журналістських матеріалах. З'ясовано, що цифрові платформи та соціальні мережі суттєво вплинули на комунікативні стратегії журналістики, змінили способи подання інформації та механізми взаємодії між журналістом і аудиторією. Доведено, що сучасний журналіст дедалі частіше виступає не лише як інформатор, а й як аналітик, інтерпретатор подій та модератор суспільної дискусії.

Особливу увагу приділено проблемі редагування журналістського тексту у цифрову епоху. Визначено, що сучасний редактор повинен володіти не лише навичками мовного та стилістичного редагування, а й урахувувати логічні, композиційні, психолінгвістичні та комунікативні особливості функціонування тексту в онлайн-середовищі. Встановлено, що високий темп виробництва контенту, інформаційне перенасичення та

конкуренція за увагу аудиторії сприяють збільшенню кількості помилок, неточностей і маніпулятивних елементів у журналістських матеріалах. Обґрунтовано необхідність посилення професійної відповідальності журналістів і редакторів, дотримання стандартів журналістської етики, фактчекінгу та достовірності інформації.

Ключові слова: журналістський текст, цифрова журналістика, редагування, цифрові медіа, мережева комунікація, мультимедійність, медіатекст, соціальні мережі, редакторська діяльність.

Momot Nelia Mykolaivna Phd of Philological, Associate Professor, Head of the Department of Journalism, KROK University, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-1054-4517>

Vakulych Volodymyr Mykhailovych, Doctor of Political Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Journalism, Honored Journalist of Ukraine, KROK University, Kyiv, <https://orcid.org/0009-0005-1237-3335>

NEW APPROACHES TO THE ANALYSIS OF THE FORMATION AND EDITING OF JOURNALISTIC TEXT IN THE DIGITAL AGE

Abstract. The article examines modern approaches to the formation and editing of journalistic text in the context of the digital transformation of the media environment. The influence of the Internet, social networks, online platforms, and multimedia technologies on the structure, content, and functioning of contemporary journalistic texts is analyzed. It has been established that the digitalization of the media sphere has significantly changed the traditional principles of journalistic communication, transforming journalistic text from a completed static construction into a dynamic element of network interaction functioning under conditions of constant content updating and interactive communication with the audience. The study characterizes the main trends in the development of modern media texts, among which multimedia, interactivity, content personalization, and the strengthening of the author's presence in journalistic materials are of particular importance. It has been found that digital platforms and social networks have significantly influenced journalistic communication strategies, changing the ways information is presented and the mechanisms of interaction between journalists and audiences. It is proved that the modern journalist increasingly acts not only as an informer, but also as an analyst, interpreter of events, and moderator of public discussion.

Special attention is paid to the issue of editing journalistic text in the digital age. It is determined that a modern editor must possess not only language and stylistic editing skills, but also consider logical, compositional, psycholinguistic, and communicative features of text functioning in the online environment. The study establishes that the high pace of content production, information overload, and competition for audience attention contribute to an increase in mistakes, inaccuracies, and manipulative elements in journalistic materials. The necessity of strengthening the professional responsibility of journalists and editors, adherence to standards of journalistic ethics, factchecking, and information reliability is substantiated.

Keywords: journalistic text, digital journalism, editing, digital media, network communication, multimedia, media text, social networks, editorial activity.

Постановка проблеми. Інформаційне перенасичення нині є тенденцією світового контенту. Динамічна цифровізація, інноваційні формати висвітлення інформації, зростання безпекових ризиків стали причиною ускладнення редакційної роботи над журналістським матеріалом. Зараз найчастіше діяльність журналіста відбувається у жорстких часових рамках, піддається впливу редакційної політики чи сторонніх впливів, що сприяє зниженню якості контенту. Зокрема, за таких умов збільшується проникнення помилок до журналістського тексту, які носять різний характер – від порушення логіки та причинно-наслідкових зв'язків у викладі до непрямих маніпуляцій. Українське інформаційне середовище, особливо зараз, потерпає від внутрішніх і зовнішніх небезпек, тому додаткові маніпуляції некоректним контентом можуть сприяти посиленню дезінформаційного впливу та викривленої інформації. Певні категорії населення (старші люди, підлітки, люди з низьким рівнем критичного мислення тощо) незалежно від походження та репутації медіа продовжують надавати високий рівень довіри будь-яким медійним джерелам, що, відповідно, підвищує рівень відповідальності журналістів, а наповнення журналістських матеріалів стають критично важливими. Тому присутність помилок, недоліків у текстах може не тільки знижувати фаховий рівень певного ЗМК, але й сприяти тиражуванню некоректних уявлень і підвищувати безпідставну негативну динаміку суспільної напруги.

Сучасний інформаційний простір функціонує в умовах постійного оновлення контенту, коли новини поширюються практично миттєво через онлайн-платформи, соціальні мережі та месенджери. За таких обставин журналісти змушені працювати в режимі безперервного інформаційного потоку, що значно підвищує ризик появи фактологічних, логічних і

стилістичних помилок. Оперативність подання інформації дедалі частіше переважає над її якісною перевіркою, а це негативно впливає на достовірність та аналітичну глибину журналістських матеріалів. Особливо гостро ця проблема проявляється в умовах воєнного стану та інформаційного протистояння, коли медіапростір стає об'єктом активного впливу дезінформаційних кампаній, інформаційно-психологічних операцій та маніпулятивних технологій.

Важливою проблемою сучасної журналістики також є вплив алгоритмів цифрових платформ на зміст і спосіб подання інформації. Соціальні мережі та новинні сервіси орієнтуються насамперед на високий рівень переглядів, емоційного залучення аудиторії та швидкість поширення контенту. У результаті журналістські матеріали нерідко набувають ознак сенсаційності, емоційної загостреності або спрощення складних суспільних тем. Це створює додаткові ризики для дотримання професійних стандартів журналістики, оскільки боротьба за увагу аудиторії може сприяти поширенню поверхового або недостатньо перевіреного контенту. Крім того, цифровізація суттєво змінила характер взаємодії між журналістом та аудиторією. Якщо раніше комунікація мала переважно односторонній характер, то сьогодні аудиторія активно впливає на інформаційний порядок денний через коментарі, репости, обговорення та реакції у соціальних мережах. У таких умовах журналістський текст стає не лише джерелом інформування, а й інструментом суспільної взаємодії, що підсилює відповідальність журналіста за точність формулювань, коректність оцінок та можливі наслідки публічного висловлювання.

Особливого значення набуває проблема медіаграмотності аудиторії. Незважаючи на активний розвиток цифрових технологій, значна частина суспільства не володіє достатнім рівнем критичного мислення для самостійного розпізнавання маніпуляцій, фейків чи прихованого пропагандистського впливу. Це створює додаткові виклики для журналістів і редакторів, оскільки саме якісний журналістський контент повинен виконувати не лише інформаційну, а й просвітницьку функцію. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання професійного редагування журналістських матеріалів, дотримання стандартів достовірності, балансу думок, фактчекінгу та етичної відповідальності медіа перед суспільством.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми, пов'язані з дослідженнями помилок у журналістських текстах, завжди привертали увагу дослідників-практиків та науковців. Зокрема, О. Ковальчук, Г. Марчук, Б. Потятиник, О. Холод та ін. працювали над питаннями логічної культури медійних текстів, використання маніпуляцій та виховання критичного мислення. Як вказує О. Ковальчук, що саме логічні помилки у

ЗМІ найчастіше стають інструментом маніпуляцій, тому що дають можливість формально підтримувати дискусію, але не пов'язані з нею по суті. Проте, незважаючи на наявність окремих ґрунтовних досліджень, тема помилок, неточностей та некоректних формулювань у журналістських текстах продовжує бути актуальною, оскільки не достатньо висвітлена саме у прикладному аспекті. Хоча останнім часом різноманітні курси, онлайн-платформи з медіаграмотності формують практичні рекомендації як для фахівців, так і для використання в освітніх програмах для нефахівців.

Мета статті – аналіз причин виникнення помилок у журналістських текстах, їх впливу на сприйняття інформації аудиторією та уникнення у професійній діяльності журналістів. А також дослідити роль освітніх програм та тренінгів у підвищенні медіаграмотності нефахівців.

Виклад основного матеріалу. На формування сучасного журналістського тексту дедалі більше впливає розвиток цифрових технологій та глобальне поширення Інтернету. Цифрові медіа не лише значно розширили канали поширення інформації, а й суттєво трансформували саму природу журналістського тексту, принципи його створення, редагування та сприйняття аудиторією. У сучасному медіапросторі текст перестає бути статичною завершеною конструкцією, характерною для традиційної друкованої журналістики, і перетворюється на динамічний елемент мережевої комунікації, що функціонує у режимі постійного оновлення та інтерактивної взаємодії з аудиторією [1]. Сучасні дослідники журналістики наголошують, що цифровізація медіасфери змінила не лише технічні аспекти виробництва контенту, а й саму модель комунікації між журналістом та аудиторією. Якщо традиційна журналістика передбачала односторонню передачу інформації від автора до читача, то цифрове середовище створило умови для інтерактивного діалогу, у якому аудиторія бере активну участь у поширенні, коментуванні та інтерпретації інформації [2]. Це сприяло формуванню нових жанрових моделей журналістського тексту, орієнтованих на швидкість подачі інформації, мультимедійність та персоналізацію контенту.

Важливим чинником трансформації журналістського тексту стала поява соціальних мереж та онлайн-платформ, які суттєво змінили інформаційні звички аудиторії. Сучасний читач дедалі частіше споживає інформацію фрагментарно, через короткі повідомлення, стрічки новин, відеоконтент та інтерактивні формати. У зв'язку з цим журналістський текст адаптується до нових умов функціонування: зростає роль заголовків, візуальних елементів, гіперпосилань, мультимедійних вставок та емоційної складової повідомлення [3]. Науковці також підкреслюють, що цифрові медіа сприяли посиленню авторської присутності у журналістському тексті.

Журналіст дедалі частіше виступає не лише як інформатор, а як інтерпретатор подій, аналітик та модератор суспільної дискусії. Це особливо помітно у блогах, авторських колонках, подкастах та мультимедійних спецпроектах, де важливу роль відіграють індивідуальний стиль автора, його позиція та здатність формувати довіру аудиторії [4].

Водночас розвиток цифрових платформ сприяв суттєвому прискоренню інформаційних процесів. Новини сьогодні поширюються практично миттєво, а журналістський матеріал часто створюється та оновлюється у режимі реального часу. Така оперативність змінює традиційні підходи до побудови журналістського тексту, оскільки матеріал має бути не лише інформативним, а й максимально адаптованим до швидкого сприйняття аудиторією. У цифровому середовищі значно посилюється роль візуальної складової, емоційної виразності та структурної компактності тексту. Саме тому сучасна журналістика дедалі частіше використовує елементи сторителінгу, мультимедійної візуалізації та інтерактивного подання інформації. Крім того, цифрові платформи сприяли трансформації комунікаційної моделі взаємодії між журналістом та аудиторією. Якщо раніше журналіст виступав переважно як передавач інформації, то сьогодні він одночасно є учасником відкритої суспільної дискусії. Соціальні мережі створили умови для безпосереднього контакту між журналістом і читачем, що посилює роль авторської репутації, професійної відповідальності та довіри аудиторії до конкретного автора. У цих умовах особливого значення набуває не лише якість інформації, а й здатність журналіста підтримувати комунікацію з аудиторією, аргументовано пояснювати власну позицію та оперативно реагувати на суспільні запити.

Крім того, цифрове середовище суттєво вплинуло на редакторську діяльність. Сучасний редактор повинен володіти не лише навичками мовного та стилістичного редагування, а й розуміти принципи функціонування цифрових платформ, алгоритми поширення контенту та особливості мережевої комунікації. Як зазначає З. Партико, редагування в умовах цифрового середовища охоплює не лише мовні норми, а й логічні, композиційні, інформаційні та психолінгвістичні аспекти тексту [5]. Таким чином, розвиток цифрових технологій та Інтернету спричинив глибоку трансформацію журналістського тексту, змінивши його структуру, функції та способи взаємодії з аудиторією. Сучасний журналістський текст стає більш динамічним, інтерактивним і мультимедійним, а його ефективність значною мірою залежить від здатності автора адаптуватися до нових умов цифрової комунікації [1; 2]. Слід також зазначити, що сучасний редактор працює в умовах постійного інформаційного навантаження та необхідності швидкого прийняття рішень щодо перевірки, коригування та публікації

матеріалів. Це підвищує значення професійної редакторської компетентності, оскільки навіть незначні помилки чи неточності у цифровому середовищі можуть швидко поширюватися та впливати на формування громадської думки. У зв'язку з цим редакторська діяльність дедалі більше поєднує аналітичні, технологічні та комунікативні функції, а процес редагування виходить за межі традиційного мовного контролю й охоплює комплексну оцінку змісту, достовірності та комунікативної ефективності журналістського тексту.

Дослідники редакторської справи наголошують, що сучасний редакційно-видавничий процес суттєво модифікував як практичні, так і теоретичні засади редакторської діяльності, оскільки цифровізація змінила способи виробництва, поширення та споживання медіаконтенту. Відповідно, сучасний журналістський текст формується вже не лише як інформаційне повідомлення, а як складна комунікативна конструкція, зорієнтована на швидку реакцію аудиторії, мультимедійність та інтерактивність. Як зазначає З. Партико, сучасне редагування охоплює не лише лінгвістичний чи стилістичний контроль тексту, а й інформаційні, логічні, композиційні, психолінгвістичні та соціальні норми редагування [5]. Це особливо актуально для цифрової журналістики, де редактор повинен враховувати не тільки зміст матеріалу, а й особливості його функціонування в онлайн-середовищі, поведінку аудиторії, алгоритми платформ та специфіку мережевої комунікації. Цифрові медіа сприяли формуванню нової комунікативної моделі, у якій журналістський текст існує у режимі безперервного суспільного діалогу. Автор дедалі частіше вступає у пряме спілкування з аудиторією через коментарі, соціальні мережі, блоги та мультимедійні платформи. Така інтерактивність суттєво змінює роль журналіста, який перестає бути лише передавачем інформації та перетворюється на модератора суспільної дискусії.

У наукових дослідженнях мережевої комунікації підкреслюється, що розвиток Інтернету сформував новий тип соціальної взаємодії, у межах якої комунікація розглядається як цілісна система з унікальними структурними та функціональними зв'язками. Мережева комунікація стала окремою структурно-видовою одиницею соціальних комунікацій, а віртуальне середовище суттєво змінило способи журналістської діяльності та функціонування інформаційного контенту. Саме тому сучасний журналістський текст дедалі більше орієнтується на швидкість поширення інформації, емоційність подачі та інтерактивність. Водночас мережева комунікація змінила не лише технічні умови поширення інформації, а й саму логіку функціонування журналістики. У цифровому середовищі журналістський матеріал більше не існує ізольовано, а стає частиною масштабного

комунікативного процесу, у якому інформація постійно доповнюється, коментується, поширюється та інтерпретується різними учасниками медіапростору. Це сприяє посиленню діалогічності журналістського тексту, оскільки аудиторія сьогодні не лише споживає інформацію, а й активно впливає на її подальше функціонування через соціальні мережі, коментарі, реакції та повторне поширення контенту. Крім того, цифрове середовище суттєво розширило межі журналістської діяльності. Сучасний журналіст працює одночасно у кількох інформаційних форматах: текстовому, аудіальному, візуальному та мультимедійному. Це вимагає не лише високого рівня професійної підготовки, а й здатності швидко адаптуватися до нових технологічних умов. Унаслідок цього журналістський текст дедалі частіше поєднує традиційні елементи публіцистики з інтерактивними інструментами цифрової комунікації, що сприяє посиленню емоційного впливу на аудиторію та підвищенню рівня залучення користувачів до інформаційного процесу.

Зазначені структурні зміни стали основою для формування нових публіцистичних форматів в онлайн-журналістиці. Цифрове середовище активно розвиває використання авторських колонок, блогів, аналітичних онлайн-матеріалів, подкастів, лонгвідів та мультимедійних спецпроектів, які поєднують ознаки традиційної публіцистики з можливостями цифрових платформ. Блогосфера та авторські онлайн-проекти відкрили простір для більш персоналізованого журналістського висловлювання, що сприяє оновленню публіцистичної традиції та посиленню авторської присутності в тексті. Особливого поширення у сучасному цифровому середовищі набули мультимедійні формати журналістики, у яких текст поєднується з відео, аудіо, інфографікою, інтерактивними картами та елементами візуалізації даних. Такі формати дозволяють більш комплексно висвітлювати суспільно важливі теми та адаптувати контент до особливостей сприйняття сучасної аудиторії. У результаті журналістський текст дедалі більше набуває ознак мультимедійного комунікативного продукту, де важливе значення мають не лише зміст і фактологічна точність, а й спосіб подання інформації. Водночас персоналізація журналістського контенту посилює значення авторського стилю та репутації журналіста. Аудиторія дедалі частіше орієнтується не лише на медіабренд, а й на конкретного автора, його професійну позицію, спосіб подання матеріалу та рівень довіри до нього. Це сприяє формуванню нової моделі взаємодії між журналістом і читачем, у якій особливого значення набувають відкритість комунікації, оперативність реагування та здатність автора підтримувати постійний контакт із аудиторією.

У матеріалах сучасних наукових досліджень наголошується, що цифрові трансформації суттєво впливають на журналістські стандарти,

комунікаційні стратегії та специфіку функціонування медіа загалом. У сучасному медіасередовищі журналісти повинні бути не лише авторами текстів, а й адаптивними комунікаторами, здатними швидко реагувати на інформаційні виклики та працювати у багатофункціональному середовищі.

Сучасний медіатекст потребує не лише мовної правильності, а й комунікативної доцільності, логічної цілісності та адаптації до особливостей сприйняття аудиторії. У цифровому середовищі редактор має враховувати швидкість читання інформації, кліпове мислення аудиторії та зростання ролі візуального компонента у структурі журналістського повідомлення. Саме тому редагування сучасного тексту дедалі більше орієнтується на забезпечення зрозумілості, лаконічності та ефективності комунікації [6].

Характерними тенденціями сучасної цифрової журналістики є посилення емоційності, персоналізації та суб'єктивізації медійного контенту. Це змінює механізми впливу на аудиторію та підсилює значення авторського стилю. Сучасний журналістський матеріал дедалі більше зміщує акцент із простого інформування на пояснювальну модель подання інформації, що передбачає глибший аналіз подій, розкриття причинно-наслідкових зв'язків та інтерпретацію суспільних процесів [3]. Публічний характер публіцистичного висловлювання передбачає відкриті позиційність автора, однак така позиційність повинна базуватися на логічній аргументації та дотриманні професійних стандартів. У цьому контексті стиль сучасного журналістського тексту характеризується поєднанням аналітичної глибини, логічної структурованості та оцінного компонента. Інтерпретаційність стає не додатковою ознакою, а одним із ключових структурних принципів побудови тексту.

Дослідники сучасних медіа також наголошують, що цифрова трансформація змінила характер взаємодії між регіональними медіа та аудиторією. Онлайн-платформи забезпечують оперативний доступ до локальної інформації, створюють можливості для швидкого зворотного зв'язку та посилюють роль місцевих медіа у формуванні цифрової комунікації [7]. Це сприяє розвитку нових форматів журналістського контенту, орієнтованих на локальні потреби аудиторії та персоналізацію інформації. Переконливість журналістського матеріалу забезпечується продуманою аргументаційною стратегією. Сучасна журналістика спирається на фактологічну точність, чітку композиційну організацію та систему доказів, прикладів і логічних узагальнень. Саме це формує обґрунтовану авторську позицію та забезпечує інтелектуальну глибину матеріалу. Водночас відповідальна журналістика передбачає не лише достовірність фактів, а й чесне пояснення їхнього суспільного значення без

маніпуляцій, перекручень чи поширення фейкової інформації. Особливого значення у цифрову епоху набуває роль редактора. Сучасний редактор має не тільки володіти традиційними навичками літературного редагування, а й швидко адаптуватися до новітніх умов праці, тенденцій розвитку інформаційного простору та інноваційних технологій. Редакторська діяльність у цифровому середовищі дедалі більше поєднує аналітичні, технологічні та комунікативні функції, а редактор стає учасником комплексного процесу створення медіапродукту. Важливим елементом сучасної публіцистики залишається авторська позиція, яка виступає структуроутворювальним компонентом тексту. У журналістському матеріалі автор не лише повідомляє факти, а й здійснює їхній відбір, інтерпретацію та оцінку, формуючи цілісну концепцію події чи явища. Така суб'єктивність не суперечить професійним стандартам, якщо вона ґрунтується на принципах відповідальності, незалежності та служіння суспільному інтересу. Подальша трансформація журналістського тексту безпосередньо пов'язана з розвитком цифрового середовища та соціальних мереж, які змінюють стиль і комунікативні стратегії публіцистики. Аудиторія дедалі частіше орієнтується не лише на медіабренд, а й на конкретного автора, його стиль, репутацію та цінності. У цих умовах журналіст стає більш видимим і доступним для суспільства, а його індивідуальний стиль та професійна відповідальність набувають особливої ваги.

Висновки. Цифрова трансформація медіасередовища суттєво змінила принципи формування, функціонування та редагування журналістського тексту. Сучасний медіатекст перестав бути статичною інформаційною конструкцією та перетворився на динамічний елемент мережевої комунікації, що функціонує в умовах постійного оновлення контенту, мультимедійності та інтерактивної взаємодії з аудиторією. Розвиток цифрових технологій, соціальних мереж і онлайн-платформ сприяв появі нових жанрових моделей журналістики, посиленню авторської присутності у тексті та зміщенню акценту з простого інформування на аналітичне й інтерпретаційне подання матеріалу. У ході дослідження встановлено, що цифровізація значно ускладнила редакторську діяльність. Сучасний редактор повинен володіти не лише навичками мовного та стилістичного редагування, а й урахувати логічні, композиційні, психолінгвістичні та комунікативні особливості функціонування тексту в онлайн-середовищі.

Водночас високий темп виробництва контенту, інформаційне перенасичення та конкуренція за увагу аудиторії сприяють збільшенню кількості помилок, неточностей і маніпулятивних елементів у журналістських матеріалах.

Доведено, що помилки у журналістських текстах можуть негативно впливати не лише на якість медіапродукту, а й на рівень суспільної довіри до медіа, формування громадської думки та інформаційну безпеку загалом. Особливо небезпечними є логічні помилки, викривлення фактів і порушення причинно-наслідкових зв'язків, які можуть ставати інструментом прихованої маніпуляції аудиторією. У зв'язку з цим зростає значення професійної відповідальності журналіста та редактора, дотримання стандартів журналістської етики, фактчекінгу та достовірності інформації. Встановлено також, що сучасна цифрова журналістика вимагає адаптації журналістів до нових умов комунікації, багатоплатформності та мультимедійності. Ефективність сучасного журналістського тексту значною мірою залежить від здатності автора поєднувати оперативність подання інформації з аналітичною глибиною, логічною структурованістю та зрозумілістю для аудиторії.

Перспективи подальших досліджень полягають у більш детальному вивченні впливу цифрових платформ і алгоритмів соціальних мереж на формування журналістського контенту, трансформацію редакторських практик, а також у розробленні практичних методик виявлення та запобігання помилкам і маніпуляціям у сучасному медіатексті.

Література:

1. Городенко Л. Медіа у системі мережевих комунікацій. *Світ соціальних комунікацій*. Т. 4. Київ : КиМУ, ДонНУ, 2011. С. 8–11.
2. Журналістика і медіа в умовах цифрових трансформацій: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів і молодих вчених. 13 травня 2025 року. Миколаїв : НУК ім. адм. Макарова, 2025. 256 с.
3. Литвиненко О. Проблеми цифрової трансформації українських корпоративних медіа. *Інтегровані комунікації*. 2024. №2 (18). С. 94–99. URL : <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/50986>
4. Редакторська справа: сучасний стан і перспективи розвитку: колективна монографія; за заг. ред. проф. Ж. Колоїз. Кривий Ріг: КДПУ, 2023. 282 с.
5. Партико З. В. Нормативна концепція теорії редагування: дис... д-ра філол. наук: 10.01.08; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. К., 2004. 402 с.
6. Завгородня Л. В. Основи літературного редагування та коректури: навч. посіб. Черкаси : Брама. Україна, 2010. 164 с.
7. Дюжева К. Значення місцевих новинних платформ у розвитку цифрової комунікації в Україні. *Вісник Книжкової палати*. 2025. № 4. С. 32–38. [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2025.4\(345\).32-38](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2025.4(345).32-38)

References:

1. Horodenko, L. (2011). Media u systemi merezhevykh komunikatsii [Media in the system of network communications]. *Svit sotsialnykh komunikatsii – World of Social Communications*, 4, 8–11. [in Ukrainian].

2. Zhurnalistyka i media v umovakh tsyfrovoykh transformatsii [Journalism and media in the conditions of digital transformations]. (2025). Proceedings of the I All-Ukrainian Scientific and Practical Conference of Students and Young Scientists. Mykolaiv: Admiral Makarov National University of Shipbuilding. [in Ukrainian].

3. Lytvynenko, O. (2024). Problemy tsyfrovoi transformatsii ukrainskykh korporatyvnykh media [Problems of digital transformation of Ukrainian corporate media]. Intehrovani komunikatsii – Integrated Communications, 2(18), 94–99. Retrieved from <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/50986> [in Ukrainian].

4. Koloiz, Zh. (Ed.). (2023). Redaktorska sprava: suchasnyi stan i perspektyvy rozvytku [Editorial studies: current state and development prospects]. Kryvyi Rih: KDPU. [in Ukrainian].

5. Partyko, Z.V. (2004). Normatyvna kontseptsiiia teorii redahuvannia [Normative concept of editing theory]. Doctor's thesis. Taras Shevchenko National University of Kyiv. [in Ukrainian].

6. Zavhorodnia, L.V. (2010). Osnovy literaturnoho redahuvannia ta korektury [Fundamentals of literary editing and proofreading]. Cherkasy: Brama-Ukraina. [in Ukrainian].

7. Diuzheva, K. (2025). Znachennia mistsevykh novynnykh platform u rozvytku tsyfrovoi komunikatsii v Ukraini [The importance of local news platforms in the development of digital communication in Ukraine]. Visnyk Knyzhkovoï palaty – Bulletin of the Book Chamber, 4, 32–38. Retrieved from [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2025.4\(345\).32-38](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2025.4(345).32-38) [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 11.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.05.2026